

Lovforslag nr. L 32. Fremsat den 10. oktober 2002 af socialministeren (Henriette Kjær)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om individuel boligstøtte og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Udvidelse af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte)

§ 1

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 696 af 21. august 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 73, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Kommunalbestyrelsens afgørelser om boligsikring, boligydelse og lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter §§ 55-57, 60 a, 64 b, 64 e, 66 og 67 kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. dog §§ 10, stk. 2 og 3, 23, stk. 4, 42, stk. 2 og 51.«

2. § 73, stk. 2-6, ophæves.

3. § 75, stk. 5, ophæves.

4. I § 75 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Hvis en person i medfør af § 58 a i lov om almene boliger og støttede andelsboliger m.v. får anvist en bolig med amtskommunal anvisningsret i en anden kommune, kan den amtskommune, hvor boligen er beliggende, kræve sin nettoudgift til boligstøtte efter stk. 1 refunderet af den tidligere opholdsamtskommune.«

5. § 76 ophæves.

6. § 78 ophæves.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 267 af 12. april 2000, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 438 af 10. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 a, stk. 1, indsættes efter »lov om aktiv socialpolitik«: »lov om individuel boligstøtte«.

2. § 72, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2, 3 og 5.«

3. I § 72 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Klager over kommunens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 2. Loven anvendes på afgørelser, som træffes denne dato eller senere, selv om afgørelserne vedrører udbetaling eller tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode før den 1. januar 2003.

Stk. 3. Aftaler indgået i medfør af § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte om mellemkommunal refusion er fortsat gældende så længe den

pågældende bor i den anviste bolig eller indtil aftalen opsiges. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagets indhold og formål

Formålet med lovforslaget er at anvende reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område for afgørelser efter lov om individuel boligstøtte. Reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område erstatter reglerne om indhentelse af oplysninger, reglerne om klageadgang og reglerne i om udbetaling af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision i lov om individuel boligstøtte. Der bliver således samme sagsbehandlingsregler på boligstøtteområdet som gælder for det sociale område.

Lovforslaget forudsætter en ændring af bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter lovens anvendelsesområde kommer til at omfatte lov om individuel boligstøtte.

Lovforslaget udgør en forenkling af de gældende regelsæt, idet reglerne om indhentelse af oplysninger, reglerne om klageadgang og reglerne om udbetaling af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision i lov om individuel boligstøtte ophæves og erstattes af et tilsvarende eksisterende regelsæt, som anvendes på det sociale område.

Anvendelse af reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indebærer en styrkelse af borgernes retssikkerhed, idet Den Sociale Ankestyrelse får mulighed for at optage en sag om individuel boligstøtte til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Efter § 73 i lov om individuel boligstøtte var der ikke mulighed for at påklage det sociale nævns afgørelser til anden administrativ myndighed. Forslaget har ingen betydning i øvrigt for borgernes klageadgang, da afgørelser efter lov om individuel boligstøtte kan påklages til de sociale nævn, som er nedsat i medfør af reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Boligstøtteområdet vil blive omfattet af den praksiskoordinering, som foretages af Den Sociale Ankestyrelse i medfør af reglerne i kapitel 11 i lov om rets-

sikkerhed og administration på det sociale område. Dette vil bidrage til at sikre en ensartet praksis.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige og private

Forslaget indebærer, at reglerne om statistik, analyse og information m.v. i kapitel 12 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vil finde anvendelse på boligstøtteområde. Dette indebærer en administrativ forenkling, idet det bliver muligt at indhente elektronisk lagrede data om boligstøtteområdet automatisk uden at rette henvendelse til hver enkelt kommune.

De sociale nævns afgørelser om boligstøtte vil efter forslaget kunne indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. Ankestyrelsen har oplyst, at de sociale nævn årligt behandler ca. 2.000 klagesager om boligstøtte, og skønner, at ca. 15 pct. svarende til ca. 300 sager årligt vil blive indbragt for Ankestyrelsen, hvoraf højst ca. 15 pct. svarende til ca. 45 sager forventes at blive antaget til principiel behandling. Hertil svarer en merudgift for Ankestyrelsen på 1,3 mio. kr. (løn 1.0 mio. kr.)

Erhvervs- og miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke erhvervs- og miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ikke ligestillingsmæssige konsekvenser.

Høring

Forslaget har været sendt til høring i Justitsministeriet, Statsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Kommunernes Landsforening, Amdtsrådsforeningen, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Foreningen af Statsamtmænd, Dansk Socialrådgiver-

forening, De Samvirkende Invalideorganisationer, organisation, Danmarks lejerforeninger.
Ældre Sagen, Ældremobiliseringen, Lejernes Land-

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	ingen	Prøvelse af sager af principiel og generel betydning i Den Sociale Ankestyrelse medfører udgifter på 1,3 mio. til sagsbehandling og praksiskoordinering.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Statistiske oplysninger kan indhentes elektronisk. Der foretages en overordnet praksiskoordinering i Den Sociale Ankestyrelse til gavn for sagsbehandlingen i kommunerne og i de sociale nævn.	ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	ingen	ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	ingen	ingen
Miljømæssige konsekvenser	ingen	ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Borgerne får mulighed for at få prøvet sager af principiel og generel betydning af Den Sociale Ankestyrelse. Det bliver præciseret, at klager over krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte har opsættende virkning.	ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at § 73 i lov om individuelt boligstøtte ophæves og erstattes af de almindelige klageregler i kapitel 10 lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvilket præciseres i § 73, stk. 1 i lov om individuel boligstøtte. I forhold til prøvelsen af kommunalbestyrelsens afgørelser er der alene tale om en teknisk ændring, idet afgørelser om boligstøtte allerede kan indbringes for de sociale nævn efter reglerne i lov om individuel boligstøtte. Der er således ikke grundlag for at ændre sammensætningen af de sociale nævn med henblik på behandling af sager om individuel boligstøtte.

Anvendelse af reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven vil heller ikke medføre ændring af reglerne om klagefrist og klagevejledning, som er enslydende i begge regelsæt. Tilsvarende gælder for reglerne om

afgørelse af uenighed mellem kommunerne om deres forpligtelser. Borgernes retssikkerhed vil dog blive styrket ved, at Den Sociale Ankestyrelse får mulighed for at optage en afgørelse om boligstøtte til behandling i medfør af retssikkerhedslovens § 63, når det skønnes, at sagen har principiel eller generel betydning. Der er ikke grundlag for at ændre sammensætningen af Den Sociale Ankestyrelse eller andre regler i kapitel 9 i lov om retssikkerhed og administration på det social område som følge af muligheden for at optage sager om boligstøtte af principiel eller generel betydning.

I § 85 lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og refusion. Denne bestemmelse gør en tilsvarende bemyndigelse i § 75, stk. 5 i lov om individuelt boligstøtte overflødig. Bemyndigelsen i

F. t. l. vedr. individuel boligstøtte m.v.

§ 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vil blive anvendt til at udstede en enkelt bekendtgørelse, som både omfatter anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og refusion på boligstøtteområde og på det sociale område i øvrigt.

Bestemmelserne om handlekommune i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration bliver anvendelige ved behandlingen af ansøgninger om boligstøtte. Der er herved ikke forudsat en ændring af hidtidig praksis, hvorefter den kommune, hvor den bolig, der søges støtte til er beliggende, er handlekommune. Dette forudsættes præciseret i bekendtgørelsesform i medfør af § 2, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I tilfælde, hvor kommunerne efter reglen i § 9, stk. 7 aftaler, at en tidligere opholdskommune fortsat er handlekommune, skal der i aftalen særligt tages stilling til, om boligstøtte eller lån til betaling af beboerindskud i medfør af § 55 i lov om individuel boligstøtte skal undtages fra aftalen.

Ansøgninger om boligstøtte behandles efter de gældende regler om oplysningspligt i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Herved bliver bestemmelsen om oplysningspligt i § 78 i lov om individuel boligstøtte overflødig, idet indholdet af bestemmelsen findes tilsvarende i § 12 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Bestemmelsen i § 12, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration, hvorefter kommunen skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysninger fra andre personer eller myndigheder forhindrer ikke, at kommunen indhenter oplysninger i CPR-registret eller BBR-registret til brug for en behandlingen af en ansøgning om boligstøtte uden borgerens forudgående samtykke, da reglerne om henholdsvis CPR-registret og BBR-registret giver offentlige myndigheder adgang til at søge oplysninger til brug for behandlingen af en sag uden forudgående samtykke fra den registrerede.

Til § 2

Der har ikke tidligere været fastsat krav om opsættende virkning af klager i lov om individuel boligstøtte. Imidlertid har det tidligere By- og Boligministerium i vejledningsform henstillet, at inddrivelse af tilbagebetalingskrav som udgangspunkt bør stilles i bero så længe spørgsmålet om kravets eksistens ikke er endeligt fastslået. Den foreslåede ændring til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er i overensstemmelse hermed. Der er således ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

Boligstøtteloven indeholder regler om mellemkom-

munal refusion i § 76, som senest er ændret med virkning fra 1. juli 2002 i forbindelse med reglerne om frit valg af ældreboliger. Disse regler er i vidt omfang sammenfaldende med den generelle bestemmelse om mellemkommunal refusion i § 9 a, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. På denne baggrund ophæves § 76 i lov om individuel boligstøtte og der indføres en generel henvisning til reglerne om boligstøtte i § 9 a, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Anvendelse af bestemmelsen i § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på sager om udbetaling af individuel boligstøtte vil indebære, at der er ret til refusion for udbetalt boligstøtte i tilfælde omhandlet i stk. 1 og 2 i bestemmelsen, herunder også når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i en bolig eller boform, som kan sidestilles med de i § 9 a, stk. 1 nævnte, jf. stk. 1, nr. 7. Da bestemmelsen i § 76, stk. 4, hvorefter refusion kan ydes så længe personen bor i tilflytningskommunen ophæves, består adgangen til mellemkommunal refusion for udgifter til boligstøtte så længe der er ret til refusion for andre udgifter efter den sociale lovgivning omhandlet i § 9 a, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det beror på en konkret vurdering, om der fortsat skal være ret til refusion i tilfælde af interne flytninger inden for tilflytningskommunen, f.eks. i tilfælde af ombygning af den pågældende bolig.

I forhold til refusion af amtskommunale udgifter til boligstøtte videreføres bestemmelsen i den gældende § 76, stk. 2, som § 75 a, stk. 3, hvorefter amtskommunerne har adgang til at modtage refusion fra en tidligere opholdsamtskommune for nettoudgiften til boligstøtte efter § 75 a i lov om individuel boligstøtte. Bestemmelsen i § 75 a, i lov om individuel boligstøtte opretholdes i denne lov, således at amtskommunen fortsat skal refundere kommunens nettoudgifter til boligstøtte i de i bestemmelsen angivne tilfælde. Forslaget indebærer således, at amtskommunen refunderer kommunens nettoudgifter til boligstøtte, når der anvises en bolig med amtskommunal anvisningsret, som omhandlet i § 75 a, i lov om individuel boligstøtte inden for amtskommunen.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2003, og at loven finder anvendelse på afgørelser, som træffes efter denne dato, selv om afgørelsen vedrører beregning af boligstøtte for en periode før den 1. januar 2003 eller tilbagebetaling af boligstøtte udbetalt før denne dato. Afgørelser, der indbringes for det so-

cialæ nævn eller Den Sociale Ankestyrelse behandles efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, såfremt afgørelsen om boligstøtte var truffet af kommunen 1. januar 2003 eller senere eller klagen er modtaget i det sociale nævn denne dato eller senere. Den Sociale Ankestyrelse kan optage en sag til behandling, såfremt det sociale nævns afgørelse er truffet den 1. januar 2003 eller senere. Den Sociale Ankestyrelse kan ikke optage en sag til behandling, der er truffet før den 1. januar 2003 selv om klagefristen først ville udløbe efter den 1. januar 2003.

Der indføres en overgangsbestemmelse, hvorefter aftaler om mellemkommunal refusion fortsat er gældende, selv om de er indgået i medfør af lovgivning, som ikke længere er gældende. Bestemmelsen erstatter § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte. Det foreslås, at uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 73. Kommunalbestyrelsens afgørelser om boligsikring, boligydelse og lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter §§ 55-57, 60 a, 64 b, 66 og 67 kan påklages til det sociale nævn, jf. dog §§ 10, stk. 2 og 3, 23, stk. 3, 42, stk. 2 og 51.

Stk. 2. Ved uenighed mellem kommuner og mellem amtskommuner om deres forpligtelser til mellemkommunal refusion efter § 76, stk. 1 og 2, finder § 63, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. tilsvarende anvendelse. Uenighed mellem kommuner og deres forpligtelser efter § 76, stk. 3, afgøres af det sociale nævn, som tilflytningskommunen hører under.

Stk. 3. Det social nævns afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Klage til det sociale nævn skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det sociale nævn kan se bort fra overskridelsen af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for det sociale nævn.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om klageadgang og om frist for indbringelse af klagen.

Stk. 6. Socialministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klagesager.

§ 75. ...

Stk. 5. Socialministeren træffer nærmere bestemmelse om udbetaling af statsrefusion, regnskab-saflæggelse og revision og tilsyn.

Lovforslaget

§ 1

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 696 af 21. august 2002, foretages følgende ændring:

1. § 73, stk. 1, affattes således:

»*Stk. 1.* Kommunalbestyrelsens afgørelser om boligsikring, boligydelse og lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter §§ 55-57, 60 a, 64 b, 64 e, 66 og 67 kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. dog §§ 10, stk. 2 og 3, 23, stk. 4, 42, stk. 2 og 51.«

2. § 73, stk. 2-6, ophæves.

3. § 75, stk. 5, ophæves.

§ 75 a. Amtskommunen refunderer kommunens nettoudgifter til boligstøtte til beboere i ældreboliger og almene ældreboliger opført i medfør af § 5 a i den tidligere lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 24. april 1996, henholdsvis § 115, stk. 4, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Stk. 2. Tilsvarende refunderes beliggenhedskommunens nettoudgifter til boligstøtte til beboere i ældreboliger og almene ældreboliger af den kommune, der har givet tilsagn om ombygning af et plejehjem til de pågældende boliger efter § 5 b i den tidligere lov om boliger for ældre og personer med handicap eller § 115, stk. 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

§ 76. Hvis en person i medfør af § 58 a i lov om almene boliger og støttede private andelsboliger m.v. får anvist en bolig med kommunal anvisningsret eller en bolig anvist efter lovens § 143 e i en anden kommune, kan opholdskommunen kræve sin nettoudgift til boligstøtte refunderet af den tidligere opholdskommune.

Stk. 2. Hvis en person i medfør af § 58 a i lov om almene boliger og støttede private andelsboliger m.v. får anvist en bolig med amtskommunal anvisningsret i en anden kommune, kan den amtskommune, hvor boligen er beliggende, kræve sin nettoudgift til boligstøtte, jf. § 75 a, refunderet af den tidligere opholdsamtskommune.

Stk. 3. Ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan det ved aftale mellem kommunalbestyrelserne i henholdsvis opholdskommunen og en tidligere opholdskommune aftales, at opholdskommunen får sin nettoudgift til boligstøtte refunderet af en tidligere opholdskommune, såfremt der i medfør af den tidligere lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 24. april 1996, eller lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. anvises en ældrebolig henholdsvis en almen ældrebolig til en ældre eller person med handicap. Det samme gælder i alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen anviser til en ældre- eller handicapegnet bolig, eller hvor en person omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 1 eller 2, anvises bolig i et kollektivt bofællesskab af kommunalbestyrelsen, amtsrådet, et almennyttigt boligselskab eller en privat organisation som udlejer.

4. I § 75 a indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Hvis en person i medfør af § 58 a i lov om almene boliger og støttede andelsboliger m.v. får anvist en bolig med amtskommunal anvisningsret i en anden kommune, kan den amtskommune, hvor boligen er beliggende, kræve sin nettoudgift til boligstøtte efter stk. 1 refunderet af den tidligere opholdsamtskommune.«

5. § 76 ophæves.

Stk. 4. Refusion efter stk. 1 ydes, så længe den pågældende bor i tilflytningskommunen. Refusion efter stk. 2 ydes, så længe den pågældende bor i en bolig med amtskommunal anvisningsret. I aftalen om mellemkommunal refusion, jf. stk. 3, fastsættes, om denne kun skal gælde, så længe den pågældende bor i den anviste bolig.

Stk. 5. Kommunen afholder de udgifter, der er forbundet med administration af en aftale om mellemkommunal refusion.

§ 78. Kommunalbestyrelsen kan afkræve andre offentlige myndigheder og arbejdsløsheds-kasser oplysninger, herunder i elektronisk form, som anses for nødvendige for sagens afgørelse. Oplysninger om en person kan indhentes, selv om de pågældende ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne. Oplysninger om økonomiske forhold kan endvidere indhentes som led i en generel søgning til brug for kontrol.

§ 9 a. Opholdskommunen har ret til at få sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik og § 52, stk. 1, i lov om social pension refunderet af en tidligere opholdskommune, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i:

- 1) Boformer efter §§ 91 - 94 i lov om social service,
- 2) Anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 i lov om social service,
- 3) Amtskommunale og kommunale plejehjem m.v. efter § 140 i lov om social service,
- 4) Boliger efter § 115, stk. 4 jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., hvis de er oprettet af eller efter aftale med amtskommunen,
- 5) Institutioner under sygehusvæsenet,
- 6) Institutioner under Kriminalforsorgen,
- 7) Boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-6, herunder hjælp efter § 77 i lov om social service og ophold i bofællesskaber oprettet efter den tidligere bistandslovs §§ 68 og 68 b.

Stk. 2-4. ...

6. § 78 ophæves.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovekendtgørelse nr. 267 af 12. april 2000, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 438 af 10. juni 2002 foretages følgende ændringer:

1. I § 9 a, stk. 1, indsættes efter »lov om aktiv socialpolitik«: »,lov om individuel boligstøtte«.

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ankestyrelsen og det sociale nævn kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 18 i lov om social service opsættende virkning.

Stk. 3. Klage til Ankestyrelsen over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 109 e i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer det sociale nævn samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 4. Sager efter stk. 2 behandles i Ankestyrelsen efter § 57.

Stk. 5. Hvis Ankestyrelsen eller det sociale nævn ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen eller det sociale nævn samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.

Stk. 6. Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 99, stk. 1 og 2, i lov om social service, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilning, opsigelse af lån m.v.

2. § 72, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2, 3 og 5.«

3. I § 72 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Klager over kommunens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

Til lovforslag nr. L 32. Skriftlig fremsættelse (10. oktober 2002)

Socialministeren (Henriette Kjær) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Udvidelse af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte)

(Lovforslag nr. L 32).

Der stilles forslag om at udvide anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, således at sager efter lov om individuel boligstøtte også behandles efter denne lov.

Formålet med forslaget er at sikre, at alle sager efter lovgivningen på Socialministeriets område behandles efter samme sagsbehandlingsregler, således at der opnås en betydelig regelforenklings.

I praksis indebærer forslaget:

- at Den Sociale Ankestyrelse kan optage en sag om individuel boligstøtte til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning,
- at praksis om opsættende virkning ved klager over krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte bliver lovfæstet.

Forslaget skønnes at ville medføre en offentlig merudgift for Den Sociale Ankestyrelse på 1,3 mio. svarende til ca. 300 sager årligt, hvoraf ca. 45 sager forventes at blive antaget til principiel behandling.

Forslaget skønnes ikke at medføre merudgifter for amter og kommuner. De økonomiske og administrative konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.